

Arrest

nr. 317 689 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 21 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart Servisch staatsburger te zijn, geboren op [...] februari 1989 in Donaj te Servië. U bent van Albanese en Bosnische afkomst. Sinds u zeventien bent, verbleef u in Preshevo. In 2009 trouwde u met X (o.v. X). Samen hebben jullie een zoon, D., en twee dochters, O. en M.. Uw vrouw kon door haar epilepsie niet werken. Zelf was u tewerkgesteld in de bouwsector.

Uw vrouw werd in het vierde leerjaar gediagnosticeerd met epilepsie. Ze nam hiertoe medicatie en ging ook regelmatig op controle. In september 2022 werd er een operatie gepland om een cyste in haar hoofd te verwijderen. De behandelende arts wilde echter dat jullie hem extra geld gaven. Hij deed dit omdat jullie van Albanese afkomst waren.

Doorheen uw leven in Servië werd u al regelmatig beledigd omwille van uw Albanese afkomst waardoor u zich niet veilig voelde. Jullie konden dit evenwel niet betalen waardoor de operatie niet kon doorgaan.

Voorts konden jullie geen speciaal onderwijs voor jullie dochter vinden in Servië. Zij heeft een autismespectrumstoornis waardoor ze niet kan functioneren in het reguliere onderwijs.

Voorgaande zorgde ervoor dat jullie geen hoop meer hadden om in Servië te wonen en te leven. Hierop besloten jullie richting België te trekken. U leende geld bij een beruchte Albanees aan een rente van 5%. Indien u dit niet zou terugbetalen zou er een kogel op u wachten. U diende hem binnen de zes maanden terug te betalen. U ging evenwel in op zijn aanbod maar slaagde er vooralsnog niet in om hem terug te betalen. Acht tot negen maanden geleden belde hij u om u te bedreigen. Sindsdien heeft u hem niet meer gehoord.

Op 24 september 2022 verlieten jullie Servië per privébusje. Na een reis van drie dagen, doorheen een reeks Europese landen, kwam u aan te België. Op 26 september 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asieldiensten.

Tijdens uw verblijf in uw opvangcentrum werd u in navolging van geweld dat u gebruikte tegen uw zoon door de politie meegenomen en negen maanden lang gescheiden van hen. De zaak is voorgekomen bij de rechtbank. Op heden wacht u nog het vonnis af.

In het kader van uw verzoek stelt u te vrezen in Servië gedood te worden door de Albanees van wie u geld leende. Voorts stelt u te vrezen dat u het slachtoffer zal worden van discriminatie op basis van uw Albanese afkomst. Ook stelt u dat er niet voldoende gezondheidszorg voor uw vrouw is en dat uw dochter geen onderwijs zal kunnen genieten omwille van haar autisme.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende stukken neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw huwelijksakte, de paspoorten van uw vrouw en kinderen, een reeks medische documenten uit Servië en België aangaande uw vrouw en een attest aangaande een neurologisch onderzoek dat bij uw dochter werd uitgevoerd.

Op 31 januari 2024 legde uw advocaat nog een bundel met landeninformatie neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren (vragenlijst bijzondere procedurele noden, 13/01/2023; beoordeling bijzondere procedurele noden 13/01/2023).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij Koninklijk Besluit van 7 april 2023 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaart u te vrezen gediscrimineerd te worden omdat u van Albanese afkomst bent (notities persoonlijk onderhoud, 29/01/2024, p. 4, 5). Concreet verwijst u naar beledigingen die u en uw gezin te verwerken kregen, gebrekkige dienstverlening in Servië en moeilijke huurmarkt (CGVS p. 4). Voorts verwijst u naar een lening die was aangegaan om naar België te komen en u nog steeds niet heeft terugbetaald omdat u er geen geld voor heeft, waardoor u vreest geïmigreerd te worden (CGVS p. 4). Tenslotte stelt u dat uw vrouw medische hulp nodig heeft en verklaart u dat uw dochter in Servië niet kan beschikken over speciaal onderwijs dat is aangepast aan haar autisme (CGVS p. 4, 5, 12, 13).

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is. U heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming immers geen feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Albanië hebt

verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In de eerste plaats moet erop gewezen worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u in België een verzoek om internationale bescherming ingediend heeft omwille van de gezondheidstoestand van uw vrouw (vragenlijst CGVS 13/01/2023; vraag 4, 5; CGVS p. 4, 5). Wat haar gezondheidsproblemen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze door u ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Evenmin kan er uit uw verklaringen afgeleid worden dat uw vrouw de toegang tot de Servische gezondheidszorgvoorzieningen verhinderd werd. Er dient op gewezen te worden dat uit uw eigen verklaringen is mogen blijken dat zij in Servië wel degelijk een medische behandeling kreeg en toegang had tot de gezondheidszorg (vragenlijst CGVS, vraag 5; CGVS p. 4, 5, 6, 7, 11). Bovendien kon zij beschikken over een uitkering in Servië (CGVS p. 12). Doorheen uw verklaringen is duidelijk gebleken dat zij in Servië toegang had tot de medische diensten. Evenmin is mogen blijken dat haar de toegang geweigerd werd, zoals uit duidelijk blijkt in de bundel medische documenten die u zelf neerlegt.

Waar u tracht te stellen dat uw vrouw een operatie ontzeget werd omdat de arts jullie extra geld afhandig trachtte te maken op basis van jullie etniciteit (CGVS p. 6), dient er evenwel op gewezen te worden dat voorgaande verklaringen ongeloofwaardig zijn. Naast het gegeven dat u tijdens uw eerste interview nog stelde dat uw vrouw sinds het vierde leerjaar elke zes maanden op controle ging, stelde u destijds dat de dokter geen tijd had voor jullie en jullie ook niet naar een andere dokter geweest zijn (vragenlijst CGVS, vraag 5). Over extra gelden sprak u toen niet. Ook valt het op dat u niet kan vertellen wie deze dokter geweest zou zijn, hoewel u met hem sprak, noch in welk ziekenhuis dit voorval zou hebben plaatsgevonden (vragenlijst CGVS, vraag 5; CGV p. 6, 7, 11). Indien zulks voorval zich daadwerkelijk zou hebben voorgedaan, mag voorgaande evenwel verwacht worden. U beweert overigens bevriend te zijn met enkele artsen, waardoor er aangenomen kan worden dat u zich hiertoe kan informeren (CGVS p. 9). De vaststelling dat u zulke zaken niet kan duiden, is dan ook weinig ernstig binnen de situatieschets die u zich tracht toe te eigenen en zet menig vraagteken bij het geloof in uw verklaringen. Niet in het minst daar u ook nog eens inconsistent bent in uw verklaringen. Zo stelde u in het kader van uw eerste interview bij de DVZ dat u tot vijf maal bij de arts in Belgrado geweest bent (vragenlijst CGVS, vraag 4, 5), maar stelt u bij het CGVS slechts twee keren geweest te zijn (CGVS p. 12). Ook verklaarde u toen dat de dokter geen tijd had waar u nu tracht te stellen dat hij uw vrouw niet wilde behandelen op basis van jullie Albanese etniciteit en hij extra geld wilde (vragenlijst CGVS vraag 4, 5; CGVS p. 12). Verwacht kan worden dat u doorheen uw gesprekken bij de Belgische asielinstanties consistente verklaringen aflegt aangaande de redenen voor uw vertrek en gebeurtenissen die hieraan voorafgingen. De vaststelling dat u uw verklaringen wijzigt en geen details aangaande jullie vermeend probleem kan presenteren, breekt het geloof in uw beweringen danig af.

Nergens uit uw verklaringen of uw documenten kan blijken dat uw vrouw geen toegang had tot de medische zorgen in Servië, dan wel dat u de toegang geweigerd werd omwille van redenen die ressorteren onder de Vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het CGVS erkent dat er mogelijks een kwaliteitsverschil kan zijn tussen de gezondheidszorg in België en Servië, doch houdt zulks verschil geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw verklaringen aangaande het specifieke onderwijs voor uw dochter, dient er op gewezen worden dat hoewel u beweert dat zij aan een autismespectrumstoornis zou lijden (CGVS p. 2, 3, 7, 8, 12, 13), u geen enkel stuk neerlegt waaruit dit ook effectief kan opgemaakt worden.

Het document dat u neerlegde maakt immers enkel gewag van dat er in het gedrag van uw dochter misschien enkele indicaties van een autismespectrumstoornis voorkomen maar diagnosticeerde zulks evenwel niet bij uw dochter. Zelf kan u evenmin enige specifieke diagnose delen (CGVS p. 8). Wat er ook van zij is uit uw verklaringen gebleken dat uw dochter toegang had tot de medische zorgen in Servië, zij aldaar behandeld werd en een opvolging genoot (CGVS p. 7, 8). Dat de geboden diensten mogelijks niet het gewenste resultaat hadden, kan niet in verband gebracht worden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. Overigens is uit uw

verklaringen gebleken dat uw dochter wel degelijk toegang had tot het onderwijs (CGVS p. 4, 8, 9), hetgeen eveneens strookt met de beschikbare informatie aangaande het recht op onderwijs in Servië. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat het recht op onderwijs gewaarborgd is in Servië, ook voor kinderen met een handicap (CGVS p. 7). Hierbij moet nog opgemerkt worden dat u nalaat, aangenomen dat uw dochter inderdaad beter zou varen bij gespecialiseerd onderwijs (CGVS p. 6, 7), school lopen in het regulier onderwijs voor haar ernstige schade zou inhouden in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Immers dient er eveneens op gewezen worden dat mogelijke kwaliteitsverschillen of verschillen in aanpak op het gebied van onderwijs evenmin enig verband houden met de Conventie van Geneve of de criteria inzake subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw these dat u omwille van een lening die u bent aangegaan maar nog niet terugbetaalde waardoor er een kogel op u zou wachten (CGVS p. 4, 5, 6), moet er wederom op gewezen worden dat u doorheen uw gesprekken bij de Belgische asieldiensten met inconsistente verklaringen kwam. Waar u bij het CGVS beweerde dat u bij een beruchte crimineel, C., geld had geleend om uw reis naar België te financieren (CGVS p. 5), beweerde u bij de DVZ geld geleend te hebben bij vrienden en kennissen (verklaringen DVZ, 13/01/2023; vraag 32). Dat u geen kopie van uw verklaringen kreeg (CGVS p. 12), kan niet verklaren dat u een geheel andere voorstelling van voorgaande feiten zou presenteren. Los van het gegeven dat er redelijkerwijze verwacht kan worden dat u steeds eenzelfde weergave zou geven, werden deze verklaringen u voorgelezen, tekende u voor de volledigheid ervan en bleek u geen opmerkingen te hebben over uw interview bij de DVZ (CGVS p. 2). De vaststelling dat u uw verklaringen aanpast, breekt het geloof in uw beweringen dan ook eens te meer af. Daarnaast zijn uw verklaringen ook weinig overtuigend. Zo kan er niet ingezien worden dat u lukraak gelden zou lenen van iemand die van haar noch pluim kent (CGVS p. 5, 6). Ook kan er niet begrepen worden dat hoewel er een afspraak aangaande rente zou gemaakt zijn en er u een concrete dreiging boven het hoofd hing, u niet zou weten hoeveel u hem precies verschuldigd zou zijn (CGVS p. 5). Zulks getuigt niet van een grote interesse in uw eigen problemen en doet het geloof in uw beweringen verder afbrokkelen. Hoe dan ook stelt u overigens zelf in de mogelijkheid te zijn om bescherming te vragen bij de Servische autoriteiten indien dit nodig zou zijn (CGVS p. 6). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u geen toegang tot de beschermingsautoriteiten zou hebben, dan wel dat zij u niet zouden bijstaan (CGVS p. 6, 10, 11). De mogelijkheden op het verkrijgen van bescherming in Servië worden onderaan verder besproken.

Tenslotte werpt u nog in algemene termen op dat u in Servië het slachtoffer van discriminatie zou zijn geweest. Hiertoe verklaart u eerst dat de Serviërs vuile woorden gebruikten omwille van uw Albanese afkomst (CGVS p. 4,10), zij soms stenen naar jullie gooiden en jullie ramen stuk maakten (CGVS p. 4). Voorts verklaart u dat wanneer u uw identiteitsdocumenten op orde wilde maken, u te horen kreeg dat u terug naar Kosovo moest gaan (CGVS p. 4). Als er echter later dieper wordt ingegaan op de voorvallen van discriminatie waarmee u in Servië te maken kreeg kan u maar één concreet voorbeeld aanhalen, met name dat er een steen naar u gegooid werd toen u in een andere stad de weg vroeg (CGVS, p.11). Voor het overige kan u geen andere voorbeelden geven (CGVS p. 11). Dit is niet ernstig. Indien u daadwerkelijk met discriminatie te kampen kreeg kan er van u verwacht worden dat u als u deze voorvallen concreet kunt toelichten. Dat u hier niet toe in staat bent doet ernstig afbreuk aan het geloof in de aangehaalde vormen van discriminatie die u ervaarde en vreest bij terugkeer. Deze vaststelling wordt nog versterkt door de vaststelling dat u over discriminatie met geen woord heeft gesproken in het kader van uw eerste interview, alwaar u stelde niets te vrezen maar omwille van de gezondheidssituatie van uw vrouw en dochter naar België kwam (vragenlijst CGVS, vraag 4, 5). Nochtans werd er u in dit interview expliciet gevraagd of u naast de aangehaalde problemen problemen ervaarde met uw autoriteiten, medeburgers of problemen van algemene aard. U beantwoordde deze vragen toen ontkennend (CGVS Vragenlijst, Vraag 3.7). Dat u nu opeens komt aanzetten met zulke verklaringen is dan ook weinig ernstig. Uw vergoelijking dat u stress had is niet voldoende om te verklaren dat u uw asielmotieven onbesproken liet, te meer u ook de vraag naar het verloop van uw interview bij de DVZ niet aangreep om uw omissie recht te zetten (CGVS, p.2). De vaststelling dat ook in dit kader elementen toevoegt aan uw verklaringen, breekt andermaal het geloof in uw vermeende problemen bij terugkeer af.

Hoe dan ook, zelfs indien er geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dat etnische Serviërs jullie beledigden en stenen gooiden, quod non, moet er echter aangemerkt worden dat zulke zaken op zichzelf onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd. Dient hierbij aangemerkt te worden dat u de ene aanval zes jaar geleden situeert (CGVS p. 11), u te kennen geeft dat u in een omgeving woonde waar de bevolking voor bijna 90% uit Albanese bestaat (CGVS p. 10) en u stelt dat dit soort problemen zich voornamelijk afspelen in andere steden dan uw thuisstad (CGVS p. 11). Voorts verklaarde u niet naar de politie geweest te zijn (CGVS p. 11, 12), hoewel u te kennen geeft dat dit een mogelijkheid is (CGVS p. 6). U leefde jarenlang in het land, kon een gezin opbouwen en kon werken, gebruikte de gezondheidszorg van de staat en verkreeg zelfs de nationaliteit (CGVS p. 2). Nergens uit uw verklaringen kan blijken dat de Servische autoriteiten zich onverschillig zouden opstellen jegens u omwille van uw Albanese afkomst.

Wat betreft de landeninformatie over discriminatie ten aanzien van Albanezen in Servië die uw advocaat nog neerlegde moet erop gewezen worden dat de loutere neerlegging van zulke stukken niet volstaat om in uw hoofde aan te tonen dat er sprake is van een nood aan bescherming (CGVS p. 13). Voor dat er een nood aan internationale bescherming aangenomen kan worden moet er immers in concreto aangetoond worden dat u zelf ernstige schade zou lopen. U maakt er echter zelf nergens melding van dat u schade zou hebben opgelopen of zou oplopen door de in de artikels aangehaalde discriminatie. Het louter aanhalen van algemene landeninformatie volstaat dan ook niet om in uw hoofde een internationale beschermingsnood aan te tonen. Bovendien blijkt het stuk van 'Minority Rights Group' te dateren van 2015, hetgeen anno 2024 bezwaarlijk als actueel beschouwd kan worden (CGVS p. 13). Overigens is gebleken dat u wel degelijk kon deelnemen aan de arbeidsmarkt (CGVS, p.3). Voorwat betreft het artikel van Euractiv, waarin gesteld wordt dat er in Preshevo systematisch etnische Albanezen verwijderd worden van het bevolkingsregister (CGVS p. 13), dient er verwezen te worden naar het gegeven dat u zelf nog de Servische nationaliteit heeft bekomen en u vlak voor uw vertrek nog een nieuw paspoort en een nieuwe identiteitskaart verkreeg. Zulks duidt geenszins op een voornemen van de Servische autoriteiten om u uit hun registers te schrappen. Zelf maakte u evenmin enig gewag van zulks. Uit uw verklaringen is gebleken dat uw vrouw en uw kinderen tot aan jullie vertrek beroep konden doen op de diensten die de Servische staat aan hun burgers aanbieden, jullie niet door hen geïsoleerd werden, noch dat jullie problemen hebben ondervonden met de autoriteiten aldaar.

Voor wat betreft het feit dat etnische Albanezen uit het bevolkingsregister worden geschrapt in Zuid-Servië, erkent het Commissariaat-generaal dat meerdere etnische Albanezen in Zuid-Servië hiermee geconfronteerd werden. Informatie (zie de **COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) stelt dat op basis van de Wet op de registratie van de verblijfplaats van inwoners (Official Gazette Serbia 87/2011) de bevoegde autoriteiten kunnen overgaan tot het passief maken van iemands (permanente of tijdelijke) registratie in het bevolkingsregister van een gemeente, indien ze naar aanleiding van een controle vaststellen dat hij of zij er niet (permanent of tijdelijk) verblijft. Inwoners van wie de registratie na een dergelijke controle passief is gemaakt, zijn wettelijk verplicht om zich opnieuw te registreren binnen de acht dagen na de kennisgeving over de demarche van de autoriteiten. Dit kan zowel op een nieuw, als op hetzelfde adres. De mogelijkheid bestaat om binnen de acht dagen na kennisgeving over de demarche beroep in te dienen tegen deze beslissing bij de hiervoor bevoegde autoriteiten. Wie zich niet opnieuw registreert, kan een boete krijgen van 10.000 tot 50.000 dinar [84,9 euro tot 424,20 euro]. De wet zegt niets over een eventueel verlies van (Servische) staatsburgerschap voor wie de registratie van de woonplaats passief is gemaakt. Ook de Wet over het staatsburgerschap van de republiek Servië (Official Gazette Serbia 135/2004, 90/2007 en 24/2018) noemt het passief maken van iemands registratie van woonplaats nergens als wettelijke grond voor het beëindigen van iemands Servisch staatsburgerschap. Er zijn geen gevallen gekend van Servische staatsburgers die hun staatsburgerschap verloren zouden hebben nadat hun adres passief werd gemaakt. Verder is het passief maken van de Albanese adressen vooral gericht op de adressen van de etnische Albanezen die al in 1998-1999 naar Kosovo zijn uitgeweken, maar hun domiciliëring in de Preshevë-vallei hebben behouden. Verder oppert een bron ook dat het passief maken van de adressen van de Kosovo-Albanezen wellicht getriggert is door het feit dat veel Kosovo-Albanezen van hun registratie in Servië gebruik maken om met een Servisch paspoort (en dus visumvrij) naar de EU te reizen. Zonder registratie in Servië is het voor hen niet meer mogelijk om een Servische identiteitskaart te vernieuwen of een Servisch paspoort aan te vragen (of te verlengen), hetgeen u kennelijk vlak voor vertrek nog kon doen. Indien het al om een discriminatoire maatregel zou gaan vanwege de Servische overheid, waarover inderdaad bericht wordt, dan nog volstaat, in het licht van wat voorafgaat, een mogelijke schrapping uit het bevolkingsregister ten gevolge van een afwezigheid op uw woonplaats niet om a priori te gewagen van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur

ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt, onder meer door de doorvoering op 9 februari 2022 van de grondwetswijziging waarbij rechters en parketmagistraten niet langer door het parlement aangeduid kunnen worden. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de instelling van de Ombudsdienst (Protector of Citizens). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In oktober 2019 trad een nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on Free Legal Aid) in werking. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat Servië over uitgebreide wetgeving beschikt in de strijd tegen corruptie. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië over diverse anticorruptie-instellingen, onder meer een anticorruptieagentschap dat toeziet op de implementatie van de maatregelen. De strijd tegen corruptie leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). Deze organisatie helpt onder meer de politie bij het introduceren van internationale standaarden, hervormingen en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met de bevolking.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er in de Preshevë-vallei (gemeentes Bujanoc/Bujanovac en Preshevë/Preševo en Medvegje/Medvedja) mogelijkheden bestaan om in geval van problemen van gemeenrechtelijke aard klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP), waarbij ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld zijn. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevë-vallei. Uit de informatie blijkt dat de MEP haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren vervult.

Zo treedt de MEP op in situaties van huiselijk geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, smokkel en diefstal, verkeersovertredingen, verkrachting, moord en andere gemeenrechtelijke feiten. Ook klachten in verband met haattaal en haatcriminaliteit kunnen in se bij de lokale politie worden neergelegd. Echter blijven dergelijke misdrijven vaak ondergerapporteerd wegens een gebrek aan vertrouwen van de etnisch Albanese burgers in de Servische politie als instituut of omdat de bewijslast in zulke zaken te moeilijk ligt. Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat de instelling van de Ombudsdienst speciale kantoren openhoudt in de drie gemeentes met een belangrijke Albanese minderheid.

Wat de algemene situatie in de regio Zuid-Servië betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de **COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat de veiligheidssituatie in de Preshevë-vallei (gemeentes Bujanoc/Bujanovac en Preshevë/Preševo en Medvegje/Medvedja) sinds 2012 over het algemeen zeer rustig en stabiel is gebleven. Enkele uitzonderlijke incidenten niet te na gesproken, deden er zich de voorbije jaren geen interetnische spanningen meer voor. Waar in het verleden de regio te kampen had onder de aanwezigheid en het optreden van de Servische gendarmerie, een paramilitaire politie-eenheid die in 2001 werd opgericht en die zwaarbewapend in militaire uitrusting circuleerde in de regio, wat op zijn beurt heel wat weerstand opriep bij Albanese bewoners van de regio die hen percipieerden als zijnde agressief en intimiderend, blijkt uit de informatie dat deze elite-eenheid niet langer in het straatbeeld verschijnt en niet meer overgaat tot rechtstreekse provocaties in haar gedrag ten aanzien van Albanese burgers. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel ook een nieuw fenomeen, namelijk dat de Servische inlichtingendiensten op een verdoken manier

druk zetten op een aantal profielen die traditioneel negatieve aandacht krijgen (oud-strijders, religieus-radicalen, activisten, ...).

De actuele situatie in Zuid-Servië geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees voor vervolging in de zin van Vluchtelingenconventie. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet er sprake zijn van een individuele (gegronde) vrees voor vervolging. Uit bovenstaande argumentatie is even gebleken dat u er niet in geslaagd bent zulks aannemelijk te maken.

De algemene situatie in uw regio van herkomst is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten kunnen voorgaande appreciatie niet ombuigen. De paspoorten van u en uw kinderen en uw identiteitskaart vormen een bewijs van identiteit en nationaliteit, hetgeen niet ter discussie staat. Uw huwelijksakte bevestigt dat u met L. gehuwd bent. De medische documenten uit Servië hebben betrekking op de gezondheidstoestand van uw echtgenote. Hieruit kan louter besloten worden dat zij wel degelijk toegang had tot het Servische gezondheidssysteem, hier beroep op kon doen en een behandeling genoot. Haar medische stukken uit België tonen aan dat zij ook in België beroep heeft gedaan op de beschikbare staatszorg.

De medische stukken van uw dochter hebben betrekking op haar individuele gezondheidssituatie. Hieruit kan evenwel geen beschermingsnood uit worden afgeleid.

De landeninformatie die uw advocaat nog bezorgde werd reeds bovenaan besproken.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In het enig middel wordt de schending aangevoerd "van het beginsel van behoorlijk bestuur, van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de manifeste appreciatiefout, van de schending van de artikelen 62,48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980".

Verzoeker argumenteert inzake het concept 'veilig land' en stelt dat het eerste probleem in de onderhavige zaak de veronderstelling is dat Servië een veilig land is.

Verzoeker voert aan:

"[...]

Het CGVS moet dus rekening houden met alle door verzoeker aangevoerde elementen en mag zijn betoog niet grotendeels baseren op het loutere feit dat Servië op de lijst van veilige landen staat.

De wettigheid van de uitzonderlijke regeling die wordt gevormd door de nieuwe status van asielzoekers uit landen die door de wet als "veilig" worden beschouwd en het koninklijk besluit van 10 juli 2023 tot plaatsing van Servië op de lijst van veilige landen

Artikel 57/6/1 van de wet van 15/12/1980 en het koninklijk besluit van 10 juli 2023 zetten artikel 23 §4, c) van de Procedurerichtlijn opnieuw om, waardoor asielaanvragen die door onderdanen van veilige landen van herkomst worden ingediend, via een prioritaire of versnelde procedure kunnen worden behandeld.

Er zij ook aan herinnerd dat het MSS-arrest van het EHRM de Belgische Staat eraan herinnerde dat een vermoeden van weerlegbare zekerheid er niet toe mag leiden dat het feit onweerlegbaar wordt indien het zonder beperking wordt toegepast.

Deze leer wordt ook gespecificeerd in het N.S.-arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Deze twee arresten zijn echter gewezen in situaties waarin de Dublin II-verordening werd toegepast, waarin het ging om de terugkeer van vluchtelingen naar een andere lidstaat om te worden gehoord, in het kader van hun asielverzoek.

Hieruit volgt a fortiori dat de redenering nog strikter wordt toegepast wanneer het gaat om het terugsturen van een kandidaat-vluchteling naar zijn land van herkomst dat niet tot de Unie behoort en waar hij beweert te worden vervolgd.

[...]

Het lijkt erop dat het waarschijnlijk opportuun is om het Hof van Justitie van de Europese Unie een tweede prejudiciële vraag te stellen over deze uitzonderingsregeling, namelijk; "Zijn artikel 57/6/1 van de wet van 15/12/1980 en het koninklijk uitvoeringsbesluit van 10 juli 2023 niet in strijd met de artikelen 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie doordat zij een discriminerende regeling creëren tussen twee categorieën asielzoekers, waardoor asielzoekers uit veilig geachte landen een rechtsmiddel ten gronde wordt ontzegd?"

Verzoeker argumenteert inzake de beroepstermijn in dossiers in versnelde procedure bij onderdanen van een veilig land.

Ten aanzien van de bestreden beslissing stelt verzoeker:

"Het CGVS weigerde asiel toe te kennen aan de verzoeker, omdat het van mening was dat zijn relaas niet geloofwaardig was, en baseerde zich op verschillende argumenten om de juistheid van de verklaringen van de verzoeker in twijfel te trekken.

Om te beginnen is het CGVS van oordeel dat verzoeker onvoldoende bewijs heeft geleverd om aan te tonen dat er een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Verdrag van Geneve van 1951.

Het CGVS benadrukt dat verzoeker geen reëel risico loopt om ernstige schade te lijden, ook al zijn M. en zijn gezin herhaaldelijk gediscrimineerd.

Het CGVS houdt helemaal geen rekening met de realiteit van de situatie in Servië. Het klimaat is bijzonder gespannen.

De heer M. legde namelijk aan het CGVS uit dat hij Serviër was, maar van Albanese afkomst, waardoor hij het doelwit was van allerlei vormen van vervolging.

Serviërs van Albanese afkomst beleven een nachtmerrie in Servië, zoals blijkt uit een artikel dat op 11 december 2023 is gepubliceerd en waarin wordt uitgelegd dat: [...]

Deze situatie verhindert de klager om passende huisvesting te vinden, om een baan te vinden, maar ook om voor zichzelf of zijn gezin te zorgen. Servische artsen weigerden hen te behandelen op basis van hun Albanese afkomst.

Als gevolg daarvan kan M. zichzelf en zijn gezin niet meer onderhouden, aangezien hij, opnieuw vanwege zijn afkomst, geen toegang meer heeft tot sociale uitkeringen of ondersteuning om van te leven. Inderdaad [...]

Amnesty International stelt vast dat: [...]

Het CGVS houdt helemaal geen rekening met deze situatie, ondanks het feit dat verzoeker de weigering van zorg toelicht aan zijn dochter, die autisme heeft, en zijn vrouw, die aan epilepsie lijdt.

Het CGVS houdt geen rekening met de uitleg van verzoeker, aangezien het Commissiebureau van mening is dat verzoeker en zijn gezin toegang hebben tot gezondheidszorg in Servië.

Het CGVS geeft immers geen enkele toelichting op de verklaringen van verzoeker, aangezien het CGVS aan het CGVS heeft uitgelegd dat hij geld moest lenen om zijn gezin de nodige eerste hulp te laten krijgen.

Verzoeker heeft aan het CGVS uitgelegd dat de artsen hem wegens zijn Albanese afkomst niet wilden verzorgen tenzij hij een grote som geld betaalde.

De verzoeker, die een armoedeloon heeft of geen werk kan vinden en geen bijstand krijgt, is opnieuw vanwege zijn Albanese afkomst absoluut niet in staat om terug te betalen.

De voorzitter van de Albanese Nationale Raad in Servië maakt zich zorgen over deze discriminatie op de arbeidsmarkt.

[...]

Dit geldt ook voor Albanees sprekende personen van Albanese afkomst, zoals het geval is bij verzoeker.

Omdat de eiser zijn lening niet kon terugbetalen, werden hij en zijn zoon het doelwit van de geldschiet. Verzoeker en zijn zoon werden bedreigd met een aantal bedreigingen, geweldpleging en het gooien van een geweerhuls.

Zoals gebruikelijk in de Balkanlanden zijn peer-to-peer-leningen onderworpen aan astronomische rentetarieven, zodat de aanvrager op dit moment niet zeker weet hoeveel hij moet terugbetalen.

Het CGVS gebruikt dit argument echter om verzoekers verklaringen dat hij het bedrag zou moeten kunnen kwantificeren, in diskrediet te brengen.

Het loutere feit dat verzoeker niet zeker is van het bedrag dat hij verschuldigd is, is volgens het CGVS een "voldoende" argument om zijn verklaringen in diskrediet te brengen.

Om al deze redenen valt niet te ontkennen dat verzoeker in zijn land een reëel risico loopt te worden vervolgd en te overlijden door toedoen van maffianetwerken en corrupte autoriteiten, zonder dat hem enige bescherming kan worden geboden. Verzoekers voldoen derhalve aan de voorwaarden voor toepassing van het Verdrag van Genève van 1951.

Om al deze redenen kan niet worden ontkend dat het risico van vervolging moet worden beoordeeld in het licht van :

- 1) Het behoren van verzoeker tot een minderheid vanwege zijn afkomst in zijn land;*
- 2) Het feit dat de sollicitant in hoge mate wordt gediscrimineerd;*
- 3) Het feit dat verzoeker vanwege zijn afkomst geen toegang heeft tot fatsoenlijke huisvesting, werk, instellingen en gezondheidszorg;*
- 4) Het feit dat artsen hem dwingen een som geld te betalen zodat zijn gezin de nodige eerste hulp krijgt; 5) Het feit dat de klager geld heeft geleend en nu het voorwerp is van een vendetta die gepaard gaat met verbale en wapenbedreigingen;*
- 6) De flagrante corruptie in het gerechtelijk apparaat, de politiek en de politieke diensten in Servië, waardoor verzoeker geen bescherming van de staat kan genieten ;*
- 7) Het feit dat de familie werd bedreigd en hun magazijn in brand werd gestoken;*
- 8) Bedreigingen aan zijn omgeving om de aanvrager te pakken te krijgen ;*
- 9) Het gebrek aan materiële en personele middelen waarover de eiser beschikt om zichzelf te beschermen in geval van terugkeer naar het land ;*
- 10) Het risico van een oneerlijk proces voor de asielzoeker ;*

Door met deze factoren geen rekening te houden, schendt het CGVS het beginsel van behoorlijk bestuur in zijn zorgplichttak, evenals de artikelen 3 en 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens.

Voorts leidt deze schending tot een schending van artikel 62 van het wet van 15 december 1980 en van artikelen 1 tot 3 van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

[...]

- Wat de kwaliteit van vluchteling betreft (Artikel 48/3 van het wet van 15 december 1980)*

[...]

- Wat de subsidiaire bescherming betreft (Artikel 48/4 van het wet van 15 december 1980)*

Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat :

- o Dat de klager een groot risico loopt om te worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandeling of moord als hij naar Servië wordt teruggestuurd;*
- o Dat de aanvrager niet langer over bestaansmiddelen beschikt; o Dat de klager wordt onderworpen aan een groot aantal vormen van discriminatie die in strijd zijn met de mensenrechten;*
- o Dat verzoeker aldus in strijd met artikel 6 EVRM kan worden onderworpen aan willekeurige arrestaties, ongegronde detenties en schijnprocessen;*
- o Dat verzoeker een zeer hoog risico loopt om te worden onderworpen aan gewelddaden van corrupte autoriteiten, hetgeen op zijn minst een onmenselijke en vernederende behandeling vormt die in strijd is met artikel 3 EVRM;*

Verzoekster dient derhalve subsidiaire bescherming te worden verleend.

Indien de Raad verzoekster geen bescherming verleent, moet het bestreden besluit op zijn minst nietig worden verklaard."

Beoordeling

- 1.
- 2.
3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de opgeworpen schending van artikel 6 van het EVRM dient te worden vastgesteld dat artikel 6 van het EVRM niet van toepassing is op beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008; RvS 13 december 2011, nr. 216.638).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Voorafgaand stelt de Raad vast dat verzoeker verwijst naar de medische situatie van zijn echtgenote en kinderen (ook de dochter met autisme).

Te dezen dient te worden vastgesteld dat deze problematiek gekend is bij de Raad onder rolnummer 312 757 en behandeld werd op dezelfde zitting als het voorliggend verzoekschrift.

Bij arrest 317 688 van 29 november 2024 werd geoordeeld dat de aangevoerde omstandigheden en feiten door verzoekers echtgenote en kinderen niet aangenomen werden als een grond voor erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire bescherming.

5. Verzoeker voert aan dat een prejudiciële vraag moet worden gesteld aan het Hof Van Justitie.

Krachtens artikel 267, derde lid van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is de nationale rechterlijke instantie slechts gehouden het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken uitspraak te doen over een prejudiciële vraag indien haar beslissingen *“volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep”*. Dit laatste omvat ook de rechterlijke beslissingen waartegen een cassatieberoep kan worden ingesteld (HvJ 16 december 2008, *Cartesio*, nr. C-210/06, r.o. 76-79; HvJ 4 juni 2002, *Lyckeskog*, nr. C-99/00, r.o. 16-17).

Daar de uitspraken van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) overeenkomstig artikel 39/67 van de vreemdelingenwet vatbaar zijn voor het cassatieberoep voorzien bij artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan de RvV niet worden beschouwd als een in laatste aanleg rechtsprekende rechterlijke instantie en is de Raad niet gehouden om de voorgestelde prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ 15 maart 2017, *Aquino*, nr. C-3/16, r.o. 35-36).

Derhalve wordt niet ingegaan op het verzoek tot het stellen van een prejudiciële vraag.

6. Verzoeker voert aan dat hij wegens zijn Albanese etnie gediscrimineerd wordt bij de gezondheidszorg, op de arbeidsmarkt waardoor hij de aangegane lening niet kan terugbetalen. Verder verwijst hij naar bedreigingen die hij heeft ontvangen.

De bestreden beslissing motiveert hieromtrent omstandig en stelt:

- het verzoek om internationale bescherming werd ingediend wegens de gezondheidstoestand van zijn echtgenote (vragenlijst CGVS 13/01/2023; vraag 4, 5; CGVS p. 4, 5). Hieromtrent wordt gesteld dat voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf moet worden gericht aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 alsook dat zijn echtgenote in Servië toegang had tot de medische diensten. Ook in arrest 317 688 van 29 november 2024 inzake verzoekers echtgenote werd op deze problematiek ingegaan en bij verzoekschrift verworpen.

- inzake de aangevoerde autismespectrumstoornis van verzoekers dochter blijkt uit verzoekers verklaringen dat zijn dochter toegang had tot de medische zorgen in Servië, zij aldaar behandeld werd en een opvolging genoot (CGVS p. 7, 8) en dat zijn dochter toegang had tot het onderwijs (CGVS p. 4, 8, 9). Tevens blijkt dat de problematiek van deze dochter ook behandeld en besproken werd in arrest 317 688 van 29 november 2024. Tevens wordt erop gewezen dat mogelijke kwaliteitsverschillen of verschillen in aanpak op het gebied van onderwijs evenmin enig verband houden met de Conventie van Geneve of de criteria inzake subsidiaire bescherming.

- Inzake de niet-terugbetaalde lening en de daaropvolgende bedreigingen blijkt dat verzoeker bij de DVZ en verweerder manifest inconsistente verklaringen aflegde: bij het CGVS stelde hij bij een crimineel geld te hebben geleend (CGVS p. 5) terwijl hij de DVZ verklaarde geld geleend te hebben bij vrienden en kennissen (verklaringen DVZ, 13/01/2023; vraag 32). Tevens zijn verzoekers verklaringen niet plausibel: hij leende geld van iemand die hij helemaal niet kende (CGVS p. 5, 6) noch dat hij niet het exacte bedrag niet benoemen dat hij verschuldigd zou zijn (CGVS p. 5). Verzoeker kan daarenboven bescherming vragen bij de Servische autoriteiten indien dit nodig zou zijn (CGVS p. 6).

- Inzake de aangevoerde discriminatie in Servië wegens zijn Albanese etnie motiveert de bestreden beslissing als volgt:

“Tenslotte werpt u nog in algemene termen op dat u in Servië het slachtoffer van discriminatie zou zijn geweest.

Hiertoe verklaart u eerst dat de Serviërs vuile woorden gebruikten omwille van uw Albanese afkomst (CGVS p. 4, 10), zij soms stenen naar jullie gooiden en jullie ramen stuk maakten (CGVS p. 4). Voorts verklaart u dat wanneer u uw identiteitsdocumenten op orde wilde maken, u te horen kreeg dat u terug naar Kosovo moest gaan (CGVS p. 4). Als er echter later dieper wordt ingegaan op de voorvallen van discriminatie waarmee u in Servië te maken kreeg kan u maar één concreet voorbeeld aanhalen, met name dat er een steen naar u gegooid werd toen u in een andere stad de weg vroeg (CGVS, p. 11). Voor het overige kan u geen andere voorbeelden geven (CGVS p. 11). Dit is niet ernstig. Indien u daadwerkelijk met discriminatie te kampen kreeg kan er van u verwacht worden dat u als u deze voorvallen concreet kunt toelichten. Dat u hier niet toe in staat bent doet ernstig afbreuk aan het geloof in de aangehaalde vormen van discriminatie die uervaarde en vreest bij terugkeer. Deze vaststelling wordt nog versterkt door de vaststelling dat u over discriminatie met geen woord heeft gesproken in het kader van uw eerste interview, alwaar u stelde niets te vrezen maar omwille van de gezondheidssituatie van uw vrouw en dochter naar België kwam (vragenlijst CGVS, vraag 4, 5). Nochtans werd er u in dit interview expliciet gevraagd of u naast de aangehaalde problemen problemen ervaarde met uw autoriteiten, medeburgers of problemen van algemene aard. U beantwoordde deze vragen toen ontkennend (CGVS Vragenlijst, Vraag 3.7). Dat u nu opeens komt aanzetten met zulke verklaringen is dan ook weinig ernstig. Uw vergoelijking dat u stress had is niet voldoende om te verklaren dat u uw asielmotieven onbesproken liet, te meer u ook de vraag naar het verloop van uw interview bij de DVZ niet aangreep om uw omissie recht te zetten (CGVS, p. 2). De vaststelling dat ook in dit kader elementen toevoegt aan uw verklaringen, breekt andermaal het geloof in uw vermeende problemen bij terugkeer af.

Hoe dan ook, zelfs indien er geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dat etnische Serviërs jullie beledigden en stenen gooiden, quod non, moet er echter aangemerkt worden dat zulke zaken op zichzelf onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd. Dient hierbij aangemerkt te worden dat u de ene aanval zes jaar geleden situeert (CGVS p. 11), u te kennen geeft dat u in een omgeving woonde waar de bevolking voor bijna 90% uit Albanese bestaat (CGVS p. 10) en u stelt dat dit soort problemen zich voornamelijk afspelen in andere steden dan uw thuisstad (CGVS p. 11). Voorts verklaarde u niet naar de politie geweest te zijn (CGVS p. 11, 12), hoewel u te kennen geeft dat dit een mogelijkheid is (CGVS p. 6). U leefde jarenlang in het land, kon een gezin opbouwen en kon werken, gebruikte de gezondheidszorg van de staat en verkreeg zelfs de nationaliteit (CGVS p. 2). Nergens uit uw verklaringen kan blijken dat de Servische autoriteiten zich onverschillig zouden opstellen jegens u omwille van uw Albanese afkomst.

Wat betreft de landeninformatie over discriminatie ten aanzien van Albanezen in Servië die uw advocaat nog neerlegde moet erop gewezen worden dat de loutere neerlegging van zulke stukken niet volstaat om in uw hoofde aan te tonen dat er sprake is van een nood aan bescherming (CGVS p. 13). Voor dat er een nood aan internationale bescherming aangenomen kan worden moet er immers in concreto aangetoond worden dat u zelf ernstige schade zou lopen. U maakt er echter zelf nergens melding van dat u schade zou hebben opgelopen of zou oplopen door de in de artikels aangehaalde discriminatie. Het louter aanhalen van algemene landeninformatie volstaat dan ook niet om in uw hoofde een internationale beschermingsnood aan te tonen. Bovendien blijkt het stuk van 'Minority Rights Group' te dateren van 2015, hetgeen anno 2024 bezwaarlijk als actueel beschouwd kan worden (CGVS p. 13). Overigens is gebleken dat u wel degelijk kon deelnemen aan de arbeidsmarkt (CGVS, p.3). Voorwat betreft het artikel van Euractiv, waarin gesteld wordt dat er in Preshevo systematisch etnische Albanezen verwijderd worden van het bevolkingsregister (CGVS p. 13), dient er verwezen te worden naar het gegeven dat u zelf nog de Servische nationaliteit heeft bekomen en u vlak voor uw vertrek nog een nieuw paspoort en een nieuwe identiteitskaart verkreeg. Zulks duidt geenszins op een voornemen van de Servische autoriteiten om u uit hun registers te schrappen. Zelf maakte u evenmin enig gewag van zulks. Uit uw verklaringen is gebleken dat uw vrouw en uw kinderen tot aan jullie vertrek beroep konden doen op de diensten die de Servische staat aan hun burgers aanbieden, jullie niet door hen geïsoleerd werden, noch dat jullie problemen hebben ondervonden met de autoriteiten aldaar."

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid en ongegrondheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het relaas inzake discriminatie (arbeid, gezondheid), het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake de bedreigingen en het terug te betalen bedrag, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. De door verzoeker toegevoegde landeninformatie ligt tevens in de lijn als deze die door verweerd wordt gehanteerd.

Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Servië geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

